

1880-11-25

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Paris

Omtalte personer:
Jean Baptiste Camille Corot
Paul Delaroche
Amor Hansen
Sofie Holten
Susette Cathrine Holten
Ludwig Kabell
Janus la Cour
Rafael Santi
Niels Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Omtalte steder:
Cour Carrée, 75001 Paris, Frankrig
5 Grand-Rue, 1661 Luxembourg

Arkivplacering:
Mappe 41 nr. 5

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard har besøgt Louvre og Musée de Luxembourg. Brevet indeholder skitse af et maleri og en assyrisk skulptur af en løve.

TRANSSKRIFTION

Mappe 41 nr 5

Paris 25 Nov. 1880

Kære Cathrine! Fra Venus fra Melos, som jeg omtalte i Fasters brev, gik vi gennem sale med græske statuer op til malerierne, hvor vi snart landede i salle carré, hvor jeg for første gang var i selskab med Raphael, Titian, Coregio og hvem ved hvad. Vi gik videre og en stor sal med noget gammeldags stads traf vi Amor Hansen, det var et heldigt møde, han lagde sine malerting til side (han maler nemlig på et billede fra salene der oppe) og viste os omkring mellem herlighederne, ååå Rembrandts slagtede okse, nogle portaiter af Titian, par exemple det som kaldes "manden med handsken;" og mange ting som er bedre at omtale når jeg er bedre kendt med dem. Da vi havde set os trætte og sultne, gik vi sammen til crêmerie du Louvre, der fik vi en god og forholdsvis billig frokost, det er et sted for os. Nå tilbage til Louvre for at gøre os bekendte med de franske malerier. For at komme til dem måtte vi gennem en afdeling med en masse skibsmodeller

-2-

og kinesiske ting, som alt var meget morsomt, men det var malerierne, ja der var to af Rosseau, den ene voila, underligt komponeret, ikke meget natur, måske dog jeg bliver lidt vant til den, nous verrons, gulig flimrende luft, dybe grønne forgrundstræer, (ikke så meget dybe dog) for resten med et vist rødligt skær over det hele; der var også to Delaroche, hvoraf kong Edvards sønner interesserede mig meget. Men vi måtte benytte vores vejviser og derfor pilede vi til Luxembourg, der så jeg Hannoteaux 's frøer, men derom nærmere til Niels, der var jo også Coreau eller hvordan det nu staves, de andre navne er nok også gale, og Deaubigny, men hans vinhøst som la Cour har bedt mig se på må jeg betragte nærmere, ikke fordet, den hænger såmænd nær nok på øjnene, man kan slet ikke få afstand til at betragte den i, og det trænger den til ligesåmeget som til bedre lys. En ting tror jeg at have opfattet her,

-3-

og det er at Franskmændene maler ikke aldeles som jeg havde tænkt mig, de ligner mere de gamle Italienere og Hollændere end jeg havde troet. Fra Luxembourg tog Amor og jeg med omnibus til place de Clichy, Kabell kunde ikke mere, der ventede vi lidt og mødtes så med Frk. Holten og Frk.

S [?], de kom fra atelieret, med dem til farvehandleren, (farverne her er billigere end jeg havde troet) og så en munter tur hjem. Spise til middag på et crêmeri, hvor der hver dag kommer et par danske, f.ex. amor og Dorph Petersen, som jeg også kender fra Danmark, og så hjem at skrive. Medens jeg husker det vil jeg bede Dig bed Niels spørge hos Hvidt på Købmagergade hvor de rigtig gode pensler fås i Paris (jeg trode de var nemmere at finde her, men det er så langt fra) og så er han nok så god at skrive det til mig, men han må ikke tage fejl, det er dem de mørke i enderne af hårerne. Nu (den 26ende) begynder jeg at blive indfødt, ikke med hensyn til sproget, for desværre (er jeg lige ved at sige) man behøver kun at kunne grumme lidt for at klare det nødvendige er tillængst, det vil sige man skal jo så helst, som vi har det, have nogle danske som er gamle

-4-

hernede, til at rådføre sig med. Vi har i dag købt en petit pôle (kakkellovn) for 12 franc, den står netop nu og debutere, den lille kasserole som Kabell vil lave cocolade i om morgenen, står ovenpå, det er omsider begyndt at dampe fra den, men når mon den begynder at koge (ja dette er kun et forsøg med rent vand somvi gør denne aften) . I Louvre er der den mest udmærkede asyriske bronze løve, en tra kvarter lang, den er dejlig. Jeg begyndte at tegne lidt efter den i dag, for nu har jeg tilladelse til at tegne og male så galt jeg vil deroppe. Der hvor jeg spiser min middagsmad er der en stor angorakat og en lille spinkel hundehvalp, eller måske snarer ung hund, de er morsomme når de leger, katten er gnaven og vil altid op på stolene for at få fred, men den bliver jo velvilligt hjulpet ned igen, og så besørger hunden resten. Min adresse er jo, 58 Rue Jacob, Paris . Henad jul flytter vi måske, lad mig snart høre lidt hjemmefra, Kabell beder hilse så meget, hils nu alle, Din Kim

Kabell var begyndt på et brev til frøken brun, men han var dårlig disponeret, siger han.

Paris 25 Nov 1880

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 41 Nr. 5

Kjære Pattriss!

Fra Venus fra olden, som jeg har omtalt i Fastes
brev, gik vi gennem sale med græske
statuer op til maleriene, hvor vi snart
landede i alle carré hvor jeg for første
gang var i selskab med Raphael, Titian
Coregio og hvem ved hvad. Vi gik videre,
og i en stor sal med noget gammeldags stude
traf vi Amor Hansen, det var et heldigt
møde, han lagde sine malerier til side (han
maler nemlig på et billede fra salene der
oppe), og viste os omkring mellem herlig-
hederne, så Rembrandts slægtede akse,
nogle portraiter af Titian, for eksempel det
som kaldes „manden med handsteken“, og
mange ting som det er kedse at omtale
når jeg er mere bekendt med dem. Da
vi havde set os trætte og sultne, gik
vi sammen til crêmerie du Louvre, der fik
vi en god og forholdsvis billig frokost, det
er et sted for os. Nu tilbage til Louvre for at
gjøre os bekendt med de franske malerier.
For at komme til dem måtte vi gennem en
afdeling med en mængde skibsmodeller

og Kinesiske ting, som alt var meget moromt,
men det var malerierne, ja der var to af
Roseau, den ene voilà, underligt com-
poneret, ikke meget
naturlig, måske dog
når jeg bliver lidt
vant til den, nous
verrons, gulig flimrende
luft, dybe grønne

forgrundstræer, (ikke så meget dybt dog) for-
resten med et rødt rødtligt skær over det
hele; der var også to Delacroix, hvoraf
kong Edvards sønner interesserede mig
meget. Men vi måtte benytte vores rejse-
og derfor kilede vi til Luxembourg, der
så jeg Thannoteaux & frøer, men derom
nærmere til Wiels, der var jo også Coreau,
eller hvordan det nu staves, de andre navne er
nok også gale, og Deaubigny, men hans
vinhøst som la Cour har bedt mig se
på må jeg betragte nærmere, ikke for det,
den hænger såmeget nær nok på øjnene, man
kan slet ikke få afstand til at betragte den i,
og det trænger den til lysmeget som til bedde
lys. En ting tror jeg at have opfattet her,

og det er at franske mændene maler ikke aldeles
som jeg havde tænkt mig, de ligner mere de gamle
Italienerne og Hollændere end jeg havde troet.
Fra Luxembourg tog Amer og jeg med omnibus
til place de l'Écluse, Kæbel kunne ikke
mere, der ventede vi lidt og mødtes så med
Frikken Holten og Frikken Siv. K. og P., de kom fra
ateliert, med dem til farvehandlaren, (far-
verne her ere billigere end jeg havde troet) og
så en munter tur hjem. Spiser til middag
på et Créméri hvor der hver dag kommer et par
danstke pæ. x. Amer og Dorph Petersen som jeg
også kender fra Danmark, og så hjem at skrive.
Udendags jeg husker det, vil jeg bede dig bede
Niels spørge hos Thidtt på Hølmagergade,
hvor de rigtig gode pensler fås i Paris (jeg troede
de var nemme at finde her, men det er så langt
fra) og så er han nok så god at skrive det
til mig, men han må ikke tage fejl, det er dem der
er mærke i enderne af hårene. Nu (den 26. mnd) begynder
jeg at blive indfødt, ikke med hensyn til sproget,
for dorevære (er jeg ligeså at sige) man behøver kun
at kunne så grumme lidt for at klare det
nødvendigt; det vil sige man skal jo så helst
som vi har det, have nogle danstke som er gamle

her med, til at rådføre sig med. Vi har idag købt
en petit poêle (kakkelovn) for 12 frank, den står
netop nu og debutere, den lille kasserol som
Kabell vil lave cocolade i om morgnen, står over på,
den er omsider begyndt at damppe fra den, næsten
når man den begynder at koge (ja dette er kun et
forsøg med rent vand vi gjorde denne aften). L'ouvre
er der den mest udmærkede asyriske bronzes l'ouvre,
en tre kræfter lang, den er dejlig.

Jeg begyndte at tegne
lidt efter den i dag,
for nu har jeg
tilladelse til at

tegne og male så godt jeg vil der oppe.

Der hvor jeg spiser min middagsmad er der
en stor angora kat og en lille spinkel hundskeff,
eller måske snarere ung hund, de er morsomme
når de lege, katten er gnaven og vil altid op på
stolen for at få fred, men den bliver jo tit uvelvilligt
hjælpen med igen, og så bider den hunden resten.

Min adresse er jo. 58 Rue Jacob

Hvad jeg flytter vi måske,

Paris.

Lad mig snart høre lidt hjemme fra, Kabell
beder hilsen så meget, hils nu alle, Din Kim ...

Kabell var begyndt på et brev til Fiken Brøn, men han var
dårlig disponeret i sigt han.